

Spýtala som sa

Katarzia

Spýtala som sa jedného známeho pána,
či v jeho veku zdá sa mu život krátky,
či sa mu zdá, že už je zo mňa dáma,
keď mi srdce roztrhal na márne kusy látky, au!

Spýtala som sa jednej známej dámy,
či sa jej zdá, že žiť bolo ľahké,
zopár dobrých myšlienok do života dá mi,
prešla z komédie do náročnej drámy, ach!

Spýtala som sa muža, ktorý pávy striela,
či mu nevadí, že robí aj zo seba zviera.
Spýtala som sa ženy, ktorá nechce svojho muža,
či po čase pri novom tiež nevyhasne túžba, hej!

A tak pýtam sa seba,
dokedy ešte sa chcem seba báť,
kričať: preč odo mňa bežte!
Pýtam sa seba, či správne dýcham,
či ma nezväzuje tiež strach alebo pýcha, hej!

Stiahni mi kožu nech prestanem sa báť,
s legom, céčkami, dreveným koníkom chcem sa hrať,
bojím sa výšok aj divej vody,
už mi nestačí, keď mi len povieš, že tak to chodííí...
Že to tak v živote chodííí...

Nebudem sa už viac pýtať, nikoho na nič,
ako kôň musím ťahať, keď som nasadla do vlastných saní.
Nevyslov to, mlč, ticho zapchávam si uši,
pocit nesmrteľnosti mi hluk vlastného tepu zruší.

A tak pýtam sa seba,
dokedy ešte sa chcem sveta báť,
kričať: preč odo mňa bežte!
Pýtam sa seba, či správne dýcham,
či ma nezväzuje tiež strach alebo pýcha, hej!